

„next to” – „mellettük”, avagy: Mi egymás mellett dolgozunk

Nehémiás könyve 3. részének 32 verse van (az angol nyelvű Biblia szerint – szerk. megj.), és ha nem tévedek, 23-szor fordul elő benne a „mellettük” kifejezés (angolul: next to). Gondolnánk-e, hogy akkor, amikor együtt dolgozunk ez a jelentéktelennek tűnő szócska milyen fontos lehet a mi számunkra?

Nehémiás idejében, Jeruzsálem várfalának újjáépítéséhez sokféle ember jött össze, különböző háttérből. Ha a történetet figyeled, és a munkában résztvevőket, azt veszed észre, hogy nincs közöttük egy építész sem. Pedig úgy gondolnád, hogy kellene ott lenniük. Látjátok? Isten azokat teszi oda, akiket ő választ ki. És használja is mindazokat, akiket ő választ ki munkájához. Szóval közönséges embereket, hogy dolgozzanak együtt Isten országának építésében.

Aztán a 3. fejezet azt is mondja, hogy akiknek a nevéhez kapcsolódik a „mellettük” szó, mindazok nem elszigetelten, egymástól külön dolgoztak. Lehet, hogy egy „adag” munkát egyedül végzünk, de nem a többiek

elválasztva. Isten munkájára és az evangéliumra alkalmazva ezt az igazságot, amikor Isten országát építjük rájövünk, hogy mi nem magányosan dolgozunk, másoktól elszakítva, még akkor is, ha sok esetben úgy érezzük magunkat, hogy egymagunk vagyunk. Ilyenkor mindig emlékeztetnünk kell magunkat, hogy mi „mellettük” dolgozunk, emberekkel, és ez nagyon fontos az evangélium számára is.

Az eredeti nyelvben a „mellettük” azt a gondolatot is közvetíti, hogy ők szoros kontaktusban voltak egymással, érintési távolságban. Sok mérföldnyi távolságból jöttek, de itt nagyon szorosan együtt voltak, akár fizikailag érintve egyik a másikat, ami azt is jelenti, hogy segítették, bátorították egymást.

Miközben figyelem ezt a képet, és gondolkodom, úgy látom ezeket az egymáshoz nagyon közel munkálkodó embereket, mint akik „nyitott kézzel” dolgoztak. Nincs mit „takargatniuk”, nyílt, őszinte magatartással javígtak, építenek. Szeretném hangsúlyozni ennek a fontosságát. Amikor az Úrért dolgozunk, mi – egymás mellett

– „nyitott kézzel” dolgozunk, nem akarván csupán magunk módján tenni a dolgokat, tekintet nélkül a többiekre. Nemcsak a saját meglátásom szerint cselekszem, hanem azzal a készséggel, hogy segítem és támogatom a másikat.

Végül pedig a „mellettük” azt is mutatja, hogy felismerhették, amíg a falakat javígtatták, a kapukat gerendázták és zárat-reteszeket szereltek fel: ők részesei egy nagyobb munkának. Az evangélium ügyében mi is egymás mellett dolgozunk. A mi (kis) részünk Isten nagy munkájához tartozik. Bátorságot adhat annak a tudata, hogy amit teszek, azáltal részese vagyok egy sokkal átfogóbb munkának, ami először is Istené. A munkatársaimat már csak ezért is értékelem, hiszen ők is részesei mindennek, én pedig „mellettük” – „next to” – dolgozom.

ANDY PAINE

A The Damascus Trust (Anglia) igazgatójának imabuzdítása március 7-én hangzott el az ITM-Románia nagyváradi szerkesztőségében. A vele készült interjú a 10. oldalon olvasható.

Táborozás a Hargitán 2008-ban

Figyelem! Változott egy keveset a tábor nyári programja.

A frissített listán feltüntetjük a szervezőket is.

A **táborozási tudnivalók** lapunk 11. oldalán találhatók.

- június 16-24. 1. gyerekhét (7-14 évesek),
szervezi: Borzási Istvánné Márta
- június 26-júli. 4. 2. gyerekhét (7-14 évesek)
szervezi: Hargita Tábor
- július 7-15. 3. gyerekhét (7-14 évesek)
szervezi: Kenderesi Emese és Bálint Pálné Ibolya
- július 17-25. tinihét (13-15 évesek)
szervezi: János Csaba kovásznai lelkipásztor
- júli. 28. - aug. 5. 1. ifihét (15 éven felüliek)
sport-hét, szervezi: ifj. Veress Ernő, székelkeresztúri lp.
- augusztus 7-15: 2. ifihét (15 éven felüliek)
szervezi: Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lp, az Ifj. Szöv. elnöke
- augusztus 18-22. lelkipásztor-családok hete
szervezi: Dr. Kovács József főtitkár
- aug. 25.-szept 2. 3. ifihét (14 éven felüliek), zene7
szervezi: Mike József lelkipásztor

VISZ KÉPZÉS – A székelgyöföldi gyermektanítók figyelmébe!
A VISZ vezetősége felhívja a székelgyöföldi vasárnapi iskolai tanítók figyelmét: május 1-3-án, a Hargita Táborban, a magyarországi RHEMA szervezet vezetésével képzést tart a köv. témákban: zenei és módszertani ismeretek, bábozás, drámapedagógia és tapasztalaton alapuló tanítás. Kérjük, a résztvenni szándékozók Borzási Mártánál jelentkezzenek!
Tel: 0749 271 560, E-mail: martaborzasi@yahoo.com
Résztvételi díj: 10 RON, amit a helyszínen kérünk kifizetni.

Hogyan talál utat az evangélium mai kultúránkban?

„Milyen legyen a hatékony evangélizáció?” – ilyenszerű töprengéseinkhez kapcsolódik az alábbi szöveg. *Mészáros Kálmánnak*, a magyarországi baptisták elnökének írását, rövidítve, a *Békehírnök* 2007-es április 22-i számának alapján közöljük.

Az ősegyház kora óta a keresztyénség egyik legfontosabb kérdése, hogy miként tudná hatékonyan továbbadni az evangéliumot abban a kultúrában, amelyben él. Azt látjuk az apostolok korszakában, de különösen a páli levelekben, hogy milyen komoly és sorsdöntő kérdés volt mindig megtalálni az üzenet továbbadásának alkalmas módját, és rátalálni azokra a tiszta eszközökre, amelyek alkalmas csatornává válhattak a Krisztustól kapott megbízatás teljesítésében.

Az apostolok a zsidó tradíció és hagyományba születtek és nőttek fel. Világlátásukat és gondolkodásukat ez a kultúra határozta meg. Mégis, amikor Jézus Krisztus nyomdokába szegődtek, egy új világ tárult fel előttük. Az addig beszűkült istenképük, korlátolt vallási elképzelésük a Mesterrel való találkozásuk és tanítása nyomán kitágult. Kicsinyes, törvénykező, ítélkező, szokásjogokra épülő kegyességük ellentétbe került Jézus szeretetre, igazságra, könyörületre, megbocsátásra, helyreállásra, megváltásra, újrakezdésre irányuló tanításával és életpéldájával. Krisztus halála és feltámadása kétséget kizáróan meggyőzte őket. Ezután kapták tanítványai életprogramként a megváltás jó hírének a nemzeti és kulturális határon átívelő továbbadását a Szentlélek természetfölötti ereje által. A nagy kérdés azonban továbbra is az, hogy hogyan.

Hogyan adhatjuk át az evangéliumot egy olyan mélységesen pogány ellenkultúrában, amelyben élünk? Hogyan adha-

tunk választ a körülöttünk élő embereket foglalkoztató kérdésekre? Pál leveleiben folyamatosan válaszokat olvasunk olyan problémákra, az élet által felvetett leghétköznapibb kérdésekre és szituációkra, amelyekkel a levél olvasói naponta foglalkoztak. Hogyan ültethető át az evangélium üzenete kortársaink szívébe és gondolataiba? Isten adott szolgálóinak bölcsességet arra, hogy elinduljon egy lelki forradalom, és az evangélium átlépjen minden nyelvi és kulturális akadályt, emberi ellenállást.

Amikor Nagy Konstantinusz után a keresztyénség államvallás lett, sajnos a pogány kultúra is utat tört a keresztyén közgondolkodásban. E világi eszközök, módszerek honosodtak meg az egyház struktúrájában. Az egyház hatalmi tényezővé vált. Az üldözött egyház üldözővé vált. A keresztyénség messze eltávolodott a krisztusi tanítástól. A sötét középkor évszázadai után a reformáció jelentette a nagy reménységet, visszatérést Isten eredeti tervéhez, az evangélium hamisítatlan, tiszta hirdetéséhez és megéléséhez. Baptista eleink radikális fellépésének háttérében is ez állt. A formális, üres keresztyénség ellen emelték fel szavukat a személyes megtérés, újjászületés szükségességét sürgetve. (Csak zárójelben említem meg, hogy 2009-ben Amszterdamban fogunk megemlékezni a modern baptista mozgalom elindulásának 400. évfordulójáról.)

Van-e konkrét látása baptista közösségünk egészének arra nézve, hogy miként tudna

hatékonyabb missziót végezni abban a kultúrában, amelyben ma élünk? Van-e prófétai üzenete a baptista egyháznak a bennünket körülvevő újpogánysággal szemben? Van-e egészséges ellenállás azzal a multikulturális, szinkretista invázióval szemben, amely nemcsak Európát, de a hazai keresz-

Van-e konkrét látása baptista közösségünk egészének arra nézve, hogy miként tudna hatékonyabb missziót végezni abban a kultúrában, amelyben ma élünk?

tyénséget is egyre súlyosabban fenyegeti? Baptista testvéreim, felkészültünk-e lélekben arra, hogy az evangélium profetikus üzenetét vigyük mint Krisztus világosságát e sötét, a bibliai keresztyénséget megvető világba? Ha mi nem vállalkozunk erre, ki tegye ezt helyettünk?

Meg vagyok arról győződve, hogy velem együtt sokakat foglalkoztat ez a kérdés. Mindennapi imádságom tárgya, hogy ne emberi elgondolások és jól kigondolt elképzelések motiválják cselekvéseinket, hanem Isten Lelkének vezetése és kijelentése határozza meg mindennapi döntéseinket. Itt nincsenek kész receptek, máshol kipróbált jó sémák. Egyikünk sem spórolhatja meg a „troázi” álmatlan éjszakákat.

Emlékezzünk rá, hogy Pál apostol napokig rostokolt Tro-

ászbán munkatársaival! Nem volt lelkének nyugalma, mert bár volt kiváló elképzelése és jól elgondolt stratégiája a kis-ázsiai missziómunka folytatására, de kétszer is ezt olvassuk, hogy „*a Szentlélek nem engedte nekik*”, később pedig ezt: „*de Jézus lelke nem engedte őket*” (ApCsel 16,6-7). Pál csak később döbbsen rá, hogy fölöslegesnek hitt „helybenjárása” alatt tette világossá előtte Isten, hogy egy teljesen új útírányt mutat számára.

Európa meghódítása az evangélium üzenetével azon az álmatlan éjszakán kapott látásból indult el. Pál ennek nyomán győzte meg fiatal munkatársait, Timóteust, Silást, később Lukácsot, hogy a hatalmas felelősséget és kockázatot vállalva másnap hajóba kell ülniük, el kell hagyniuk Ázsiát, és a háborgó tenger hullámaint legyőzve Európa partjaira kell lépniük. A folytatást mindannyian ismerjük. Filippitől kezdve Thesszalonikán, Béreán, Athénon, Korinthuson, Rómán át futótűzként terjedt az evangélium.

A kérdés az, hogy nekünk vannak-e ilyen Istenre figyelő „*álmatlan éjszakáink*”? Ma Európa és benne Magyarország újraevangélizálására van szükség. Rajtunk múlik, hogy hallótávolságban vagyunk-e a kijelentés forrásától. Készek vagyunk-e megérteni azt, hogy személyre szabottan mit mond szívünk mélyén a Lélek, amit nekünk kell tennünk ezen a területen? Itt nincsenek kész válaszok! Ezt nekünk kell egyenként megharcolnunk!

MÉSZÁROS KÁLMÁN

Hogyan tovább az erdélyi magyar baptista misszióban? főtémával missziós konferenciára kerül sor május 24-én Nagyváradon, a belvárosi imaházban, délelőtt 10 órai kezdettel.

Figyelem!

Előadó lesz *id. Veress Ernő* és *Borzási István* lelkipásztor.

Misszióknak aktuális problémáiról csoportos beszélgetések is lesznek.

Bátorítunk és szeretettel várunk minden gyülekezeti szolgálatttevőt a konferenciára.

Kérjük, hogy a részt venni szándékozó testvérek május 9-ig jelentkezzenek Kovács József főtítkárnál (0749 27 1516).

Együtt imádkoztak és böjtöltek a missziókerület képviselői

Tavaszi időben tarthattuk, március 15-én, szombat délelőtt 10 órától délután 3-ig konferenciánkat Érszöllősen. Imára buzdítottak az énekek meg Gál Győző és Boros Gyula lp. testvér. Ők az 1Sám 7,1-6-ra hivatkoztak. Az elsőnek említett személy visszapillantott a 70-es évekből szilágyerkedi ébredésre is, amikor 2 év alatt több mint 50 megtérőt számolhattak össze. Az utóbb említett pedig Isten jelenlétéhez kötötte az ébredést.

Missziókerületünk elnöke: Kovács Gyula lp. testvér köszöntő szavai után a 2Krn 7,14-et olvasta. Három beszélgetési témát javasolt.

Az első a missziókerület körzeteiben tapasztalt szükségletek írásos felmérésének és az azokra felajánlott környéki segítségnek összegzése volt, amit fénymásolt formában kézbe is kaptunk. Következik a missziómunkások, a missziós csoportok, a hívő irodalom, és az anyagi eszközök körzetei közötti mozgósítása. Első lépésként a csokaji munka újraindítására 16.870 lejt gyűjtöttünk össze.

A második az ébredés érdekében végzett imatapasztatások megosztása volt. Érszöllősen a meghanyatlott családok kezdtek helyreállni. Arad-belvárosban a szolgálatok terén láttak változást. Fenesen és Tárkányban a hétköznapi összefüggések lettek látogatottabbak.

A harmadik az evangelizációs tapasztalatok elemzése volt.

Új missziós helyeken, „semleges területeken (kultúrotthonokban, stb.)” sokkal jobban megy, mert a régi gyülekezetekben „túl jól hirdetik és túl rosszul élik.” Az emberek megun-

dorodtak az üres vallásosságtól, még ha a baptista fedő név alatt fut is az. Ezért mondta valaki közülük: „Ha megtérek, jaj nektek!” Tévedés túlságosan a vendég szónokra hagyatkozni, a helyieknek is megvan a lerázhatatlan feladatuk.

Gyülekezeteinket jól fel kell készíteni imában, elő kell melegíteni az evangelizálásokra. Ahol „nagy” az ökumenizmus csak illendőségből jönnek el az ilyen alkalmakra. Az evangelizálást megöli a hívők kacérkodása a világiassággal. A megtérletlen baptistákat ne engedjük szolgálathoz jutni. Nem lehet ott jó eredmény, ahol a lelkipásztorok pletykálják egymást és a szolgálattevők összeférhetetlenek. Ne szeressük jobban a nagy közönséget, mint a szoros közösséget. A megtérteknek legyen gyümölcse is, ne csak régisége.

Sajnos, hiányzik a kifele végzett személyes bizonyosságtétel a mi gyakorlatunkból. Elszigetelődöttünk a környezetünkben élő emberektől: bezárt közösség vagyunk. Legyünk kedvesebbek, figyelmesebbek, szeretetteljesek a látogatók felé. A megváltottakhoz illik a vidámság, az öröndezés az Úrban. Az evangelizálás egy szellemi harc.

Olykor a rövidebb, de intenzívebb sorozatok megfelelőbbek. Ilyenkor is fogalmazzuk meg markánsan, egyszerűen és világosan teológiai sajátosságainkat. Nem szégyenleni valók azok!

Az evangélisták ne fogadjanak el csaknem minden meghívást, nehogy rutinból végezzék munkájukat. A megtérőket elsősorban az Úr Jézushoz kell hívunk.

érintettekkel való imádkozásra és foglalkozásra.

Legyünk őszintén hálásak a „kevés” megtérőért is. Többször is imádkoztunk: gyülekezeteink lelki megújulásáért, újabb megtérésekért, és nemzeti ünnepünk alkalmából Istenhez kiálltunk kegyelmének kiadásáért magyar népünkre.

Konferenciánkat id. Veress Ernő igeszoalata zárta, aki a napokban ünnepelte feleségével együtt 40 éves házassági évfordulójukat. Választott igéjét: az 1Thessz 5,12-23-at Gergely István testvér, szövetségünk elnöke olvasta fel.

Bevezetésében megemlékezett egy régi Üdvözet számról, amiből olvasta: megmentettnek lenni azt jelenti, hogy törekszünk mások megmentésére. Nekünk folyamatos ébredésre, megújulásra, evangelizálásra van szükségünk!

Ehhez segít hozzá négy tényező:

I. Mindenkor örülni. Isten segítségével eljuthatunk arra, hogy a körülményektől függetlenül ez megvalósulhasson. Ha az Úrral járunk, mindig van okunk az öröme.

II. Szüntelen imádkozni. Többek között így készíti Isten elő, a környezetünkben élő, általunk ismert és ismeretlen vágyakozókat az evangélium befogadására és minket is a képviselőtetre. Ezt többször átérték Gyergyóban is.

III. A Lelket meg nem oltani. A Lélek a Krisztus helytartója. Ne dolgozzunk vaktában, hanem figyeljünk Rá. Biztosan jaj nekünk, ha elhallgat!

IV. A prófétálást meg nem vetni. Ha a teljes Szentírás nekünk szent írás, akkor megszenteli az életünket.

Imával zártuk együttlétünket és elénekeltük nemzeti himnuszunkat. Hálás szívvel indultunk otthonainkba.

Lejegyezte: VASS GERGELY

Legyen alkalmas, előkészített hely az ige á l t a l

A küldöttek egy része (fent) és a vezetők közül: (jobb oldalt, elől: id. Veress Ernő, Gergely István és Kovács Gyula).

MÁRK evangéliumának olvasásakor

Máté és Lukács, az evangélium írásakor hangsúlyt helyez Jézus születésére és geneológiájára. Karácsonykor mindkettő aktuális, amit még a jánosi ige (logosz) is kiegészít.

Márk kihagyja mindezt, felvállalva azt, hogy evangéliuma így a négy közül a legrövidebb.

Talán így a legolvasatlanabb is?

Ha igen, akkor tegyünk róla, hogy ne így legyen!

Márk evangéliumának olvasásakor fontos tudnunk, hogy ki a szerző, milyen forrásokra támaszkodva írja az evangéliumot, kik a címzettek és melyek a könyv sajátosságai, ismerve azt, hogy a szinoptikus evangéliumok (Máté, Márk és Lukács) között sok a hasonlóság.

Márk János utitársa volt Pál apostolnak (ApCsel 12:12,25; 13:5-13; 15:37-39; Kol 4:10; Fil 24; 2Tim 4:11). Az 1Pét 5:13-ban Péter apostol „fiának”, azaz közeli munkatársának nevezi Márkot. A Márk 14:51-52 egy ifjúról tudósít, aki egy darabig bátran követte Jézust a szenvedés útján, majd elfutott, akinek a kiléte sokak szerint az evangélium szerzőjét takarja. Ezek szerint, Márk Jézus egyik alkalmi követője volt, akit később Pál és Péter is szívesen munkatársként is használhatott.

A korai egyház úgy tartja számon, hogy Márk a könyv írásakor Péter apostolra támaszkodott és mindez Rómában történt. Euszebiusz (Kr.u.263-339), történetírásában utal Pápiászra, aki Kr.u.100-130 között Hierapolisz püspöke volt, amint az Márkról vélekedik: „Márk, Péter tolmácsa lévén, gondosan lejegyezte, de nem sorjában, mindazt, amire ő az Úr mondásaiból és cselekedeteiből emlékezett”.

A levél írását a hagyomány Péter Rómában bekövetkezett halála (Kr.u. 64.) utáni időszakra teszi, amely megelőzi a zsidó háborút (Kr.u. 67-70.). Nemcsak Péter, hanem Pál is vértanúként hal meg, amikor a nagy római császár, Néró belekezd a keresztyénüldözésbe. A könyv írása időpontjának meghatározásakor Jeruzsálem története is segítségünkre siet. Máté, Márk és Lukács egyaránt szentel egy fejezetet ennek: Máté 24, Márk 13, Lukács 21. Nyilvánvaló, hogy Máté és Lukács a pusztulás után, míg Márk, az azt megelőző időszakban ír.

Az evangélium a nem-zsidó keresztyéneket célozza meg, mivel Rómában többségben ilyenek, azaz pogányok éltek. A szóhasználat is magyarázó, azért hogy mindenki értsen. Az arám kifejezések az olvasók kedvéért értelmezve vannak, lásd: 5:41; 7:34; 15:34.

A Galileában készült felvétel Jézusnak a magvetőről szóló példázatát illusztrálja. A képen látható a jó talaj, a köves föld, a tövisek és a jó termést hozó gabona. (Illusztráció: A Biblia kézikönyve)

Márk nagy figyelmet szentel Jézus szenvedésére és feltámadására. A gyógyítások és ördögűzések mellett olvasunk még Jézus tanításairól is, de ezek nincsenek kronológiai sorrendben. A író hangsúlyt helyez az emberi érzelmekre, mint a szánalom, harag, félelem, szomorúság, csodálat vagy szimpátia.

A könyv krisztológiai szempontból is szembetűnő: Jézus az Isten Fia, a Messiás, a dávidi leszármazott, a Krisztus, az Emberfia. A evangélium meghatározása már az első részben (1:15) megtörténik: „Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”

Legyen segítségünkre a Mindenható, hogy a megtérés valódi legyen az életünkben és a hitbeli életünk is meggyökerezett. Márk az evangéliumot röviden, de valószínűleg tárja elénk. Péter ezt olyan szépen, egy mondatban kifejezi: „Te vagy a Krisztus” (8:28). Ne legyen a mi életünk sem mások untatására, hanem tanuljuk meg az időt jól kihasználva „azonnal” továbbadni az életnek beszédét.

IFJ. VERESS ERNŐ LP., Székelykeresztúr

Az élet értelméről: **AZ ÉLVEZETEK**

Április hónapban vasárnap délutánonként a **Prédikátor könyvét** tanulmányozzuk.

Salamon két szempontból vizsgálja az életet. Az első a „nap alatt” élő emberé. Aki nem veszi figyelembe Isten létezését, nem juthat más következtetésre, mint hogy „minden hiábavalóság”. A második nézőpont a „gondolj Teremtődre”, „féld Istent”, „tartsd meg parancsolatait”. Fel kell figyel-nünk ezekre a szakaszokra, mert csak így lehet megérteni a Prédikátor könyvének igazi mondanivalóját.

Minden kor emberében ott volt a gondolat, hogy jó dolog élvezni az életet. Filozófiai irányzatként is elterjedt az a felfogás, hogy az ember ne vonja meg magától a jót, mivel csak egy élete van. Salamon rendelkezett a szükséges anyagi alappal, hogy feltett szándékát végrehajtsa: „Megpróbálok, milyen az öröm, és élvezem a jót” (2,1). E bejelentés után szól a nevetésről, ami magában foglalja a szórakozást is, a szeszes ital használatáról, mint az öröm okozójáról és a kényelmet biztosító megvalósításokról, amelyek kielégítik a szem kívánságait.

Miután a bölcsesség útja hiábavalónak bizonyult (1,17), megpróbálta, hogy milyen az öröm, a nevetés (2,1), de nyomban le is vonja a következtetést: „hiábavalóság, nincs semmi haszna”. Ezt követően borral is vidámitotta magát, de csak a józanság határáig: „úgy, hogy eszemet a bölcsesség vezesse” - mondja. Ámítás ez a vidámitás is, a látszat csupán rövid időre változik meg, és azt mondja rájuk a Prédikátor, hogy „esztelenség”, és „mit sem ér”.

A „vidámitás”, hogy örömet csikarjunk ki az élettől, nem más, mint menekülés a valóság elől. A boldogság-pótlékok fokozzák a hangulatot egy időre, és miután a hatásuk elmúlt, az ember azt veszi észre, hogy ott van, ahonnan elindult, mert a lényeges dolgok nem változtak, az élet ürességének érzésétől nem szabadult meg.

A Prédikátor aztán alkotásba kezdett (2,4), házakat épített, szőlőket ültetett, kerteket és ligeteket létesített,

készíttetett víztárolókat, majd szerzett szolgákat, valamint marha- és juhcsordákat, gyűjtött ezüstöt és aranyat – tehát nagygyá lett és gazdagságban felülmúlta elődeit. Úgy látszik, hogy a tervek egymás utáni megvalósítása nyújtott némi kielégülést, mert így számol be róla Salamon: „szív-ből örültem mindannak, amit fáradsággal szereztem” (2,10).

Viszont, amikor a dolgokat jobban szemügyre vette, rájött, hogy „mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt” (2,11).

KÖVETKEZTETÉS

A Prédikátornak igaza van, amikor arról beszél, hogy minden hiábavalóság a nap alatt. Ami Isten nélkül történik, és fő célja az ember saját kívánságainak kielégítése, annak nincs maradandó haszna. Az ilyen élvezetek nagyon rövid ideig tartanak, és káros következményekkel is járhatnak. Nem lehet az élet célját ezekben megtalálni. Isten teremtette az embert, és ő adott értelmet az életnek. Ezért hiba az ember részéről, ha arra szenteli életét, hogy hitvány, vagy akár magasabb rendű élvezetekkel próbálja boldoggá tenni azt.

A Prédikátor könyvében felvilanó információkon túl meg kell ismernünk a Teljes Írást, hogy ne maradjunk csak a negatív képpel, hanem meglássuk a jó hírt, a pozitívát is.

A Prédikátor nem vallja azt, hogy az embernek meg kell fosztania magát mindentől, ami gyönyörűséget okoz, vagy ahogyan William Barclay fogalmazta: „amit szeret tenni”. Az emberben nincs olyan vele született jó, ami boldoggá tehetné az életét, de Isten ad örömet azoknak, akiket ő jónak talál. Ezért Istentől jövő áldás, ha

A puritán **Charles Bridges** a Prédikátor könyvéről írt magyarázatában mondja, hogy az élet, amire vágyunk, csak az lehet, amelyben a gondolkodás helyes, és a szív a helyén van. Tehát „**olvasni, gondolkodni, szeretni, reménykedni, imádkozni**” – ezek azok a dolgok, amelyek az embereket igazán boldoggá tehetik.

Miért élek? Talán nincs is olyan ember, aki előbb vagy utóbb ne tenné fel magának ezt a kérdést. A helyes válasz megtalálása viszont nagyon nehéz. A Prédikátor is alapos kutatásba kezdett: „törekedtem, hogy meglássam”, „mindent kipróbáltam”, „megfigyeltem”. Végül is négy nagy területen vizsgálódott az élvezetek, a bölcsesség, a munka és a gazdagság értékeit keresve

az ember élvezi az életet, vagyis „jól él fáradságos munkájából” (2,24).

Hívó embereknél a hangszóly a földi örömek helyett másra tevődik. Pál apostol írja: „hiszen az Isten országa nem evés és nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélekben való öröm” (Róm 14,17). Az öröm forrása az Istennel való személyes kapcsolat és az ő szolgálata. Jézus Krisztus mondja: „az én igám boldogító (gyönyörűsége) és az én terhem könnyű (Mt 11,30).

Nem szabad túlzásba esnünk, hogy mindent, ami a testnek örömet, élvezetet jelent, megtagadjuk tőle. A keresztyénség történelme alatt voltak szélsőséges csoportok, akik a testet teljesen elhanyagolták, mindent megvontak tőle, ami jó érzést kelthetett volna. A testnek is szüksége van az ápolásra, gondoskodásra, kikapcsolódásra. W. Barclay ekképpen foglalta össze az elfogadható élvezetek jó hatásait:

1. Ha az ember megvon magától mindenféle élvezetet, akkor személyiségének egy lényeges része kielégítetlenül marad.
 2. A helyes élvezetet nyújtó tevékenységek pihentetik a gondolkodást, az értelmet és felfrissítik a testet.
- A fentebb említett szűrőkönn átmenő élvezetek serkentő hatást gyakorolnak az emberre, ennek eredményeként munkáját hatékonyabban tudja végezni, tehát az ilyen élvezetet nem lehet hiábavaló időtöltésnek nevezni.

Fő szempontunk mindenképpen az Úrban való öröm kell legyen, és csak utána jöhetnek az olyan örömet szerző dolgok, amelyek helyesek: „A testet pedig ne úgy gondozzátok, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne” (Róm 13,14).

FAZAKAS GYÖRGY LP.
Díószeg

Lelkipásztorok megbeszélése a családlátogatásról

A Nagyváradi Missziókerület lelkipásztorai február 12-én Élesden találkoztak imádkozásra és beszélgetésre. Egy másokkal történt közlekedési baleset megnehezítette odajutásunkat. Isten kegyelméből mégis megérkezhettünk.

Imára Fazakas György lp. buzdított a Tit 2,1-10; 2Tim 1,7 és 2Kor 11,27-28 alapján. Majd Papp Dezső lp. vezette fel a családlátogatások kérdését. Gyakorlatiasan, meg sokoldalúan kezelte témáját. Vezér igéje Ef 4,11-16 volt.

Szólt a családlátogatás személyi feltételeiről, az alapelveiről valamint különböző változatairól. Kiderült, hogy alaposan fel kell rá készülni. A fogadtatás meg az eredmény változatos lehet. Egyre nehezebb olyan időpontot találni, ami mind a meglátogatottnak, mind a látogatóknak alkalmas. Mégis, aki kitartón keres, találni fog! Meghitt beszélgetésre és imádkozásra sor kerülhet még a lelkipásztori irodában, vagy esetleg a lelkipásztor otthonában is. Sok hiányosságunkat az Úr bocsássa meg! Kérdések és hozzászólások is elhangzottak. Közben gyönyörködtünk az új imaház szépségében és élveztük az ottani testvériség vendégszeretétét.

Adjon nekünk az Úr minél több olyan családlátogatást, amikor ügyek oldódnak meg, bűnök rendeződnek el, testvérek szabadulnak fel! **VASS GERGELY**

Zenei hírek, események...

Isten kegyelméből a 2007-es év is gazdag volt számunkra zenei eseményekben, szolgálatokban. A szokásos gyülekezeti szolgálatokon kívül volt lehetőségünk néhány rendkívüli alkalommal is hirdetni Istenünk szeretetét, mindenki felé kiáradó kegyelmét.

November 24-én, szombat délután a Tábor pünkösdi gyülekezet adott otthont az immár hagyományos Őszi Hálaadó Napi kórustalálkozóknak, amelyen kilenc együttes vett részt. Ez alkalommal Kolozsvárról is érkezett vendég énekkar, Szilágy megyét most is a szép, tömör hangzású krasznai baptista gyülekezet énekkara képviselte Bódizs Béla, Dimény Sándor és Petkes Lőrinc testvérek vezetésével. Kellemes meglepetés volt az érmihályfalvi baptista gyülekezet Harmónia férfikara, akiktől a bejelentett program eléneklése után még ráadást is kért a hallgatóság. A programot, mint mindig, most is nagyváradi 1.sz. baptista gyülekezet ének- és zenekara zárta, Borbély Ferenc és Bokor Barnabás testvérek vezetésével. A találkozó legfeljebb része mindig az, amikor a résztvevő együttesek közösen dicsőítik Istenünket, hálát adva az elmúlt év áldásaiért. Ez most is így történt, majd az ünnepély szeretetvendégséggel zárult.

Jeles esemény volt a Nagyváradi 1. sz. gyülekezet életében 2007. december 16.,

amikor újra megnyitotta kapuit a nagy belső és külső átalakítás után a imaház nagyterme. Ekkor mutatkozott be, a délelőtti szolgálat keretében egy újabb ifjúsági énekkar, Szabó András és Garai Zsolt testvérek vezetésével. Délután az ének-zenekar szolgált Borbély Ferenc és Bokor Barnabás karmesterek vezetésével. Ugyanakkor este a nagyváradi Bazilikában ökumenikus karácsonyi koncert volt, amelyen három másik együttes mellett a nagyváradi 1. sz. magyar baptista gyülekezet ének és zenekara is szolgálhatott Isten dicsőségére, hirdelve a karácsonyi örömhírt: Örvendj világ!, megszületett a Megváltó – örök hála Istenünknek az ő kimondhatatlan ajándékáért!

Ez évben, január 13-20. között a Nagyváradi-Rét református egyház-község ökumenikus imahetet tartott. A sorozat befejező istentiszteletén Kovács Gyula lelkipásztor testvér hirdetett ígét, valamint az 1. sz. gyülekezet ének-zenekara tíz énekszámmal szolgált. A bensőséges alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Hálásak vagyunk a Jó Atyának, hogy továbbra is nyit kapukat, ad alkalmakat, hogy az ének-zenei szolgálatok által is hirdessük nagyságos dolgait és dicsőíthessük nagy nevét. Mindeztől őt illesse a hála és dicsőség – Soli Deo Gloria!

(B.B.)

IMMÁR 60 ÉVE FÚJNAK A KRASZNAIAK

2007 karácsonyának harmadnapján ünnepelte a krasznai gyülekezet a fúvószenekar fennállásának 60 éves jubileumát. A sok fúvósszenével egybekötött alkalmon a szervezők képeket vetítettek a zenekar életéből, majd személyes beszámolók hangzottak el a jelenlegi karvezető – Dimény Sándor – valamint az egykori zenekari tagok részéről. Az összejövetelen részt vett a helyi lelkipásztor is, és ünnepi igehirdetéssel szolgált Kaszta Áron lelkipásztor is, aki maga is zenész ember.

Isten iránti hálával kívánunk hosszú tevékenységet nemcsak a krasznai fúvóskarnak, hanem minden helyű és típusú zenekarnak, amely gazdagítja az erdélyi gyülekezetek Isten-dicsőítő szolgálatát. (Gönczi Géza)

Érszöllős hármass ünnepe

Megélénkült Érszöllős: január 3-án a nagyváradi kerület pásztori találkozójának adott otthont, március 9-én a TELEK-záró alkalomnak (erről a köv. számunkban írunk), 15-én pedig egy missziós konferenciának (a 3. oldalon). Mindezt megelőzte tavaly október 14-én a gyülekezet hármass ünnepélye. Erről beszélgettünk **Veress Efraim** lelkipásztorral.

– Mik alkották a hármass ünnepélyt?

– A gyülekezet hálával emlékezett arra a 125 évre, amelyet maga mögött tud Isten kegyelméből. Azok közül, akik 1982-ben megünnepelték a 100 éves jubileumot már sokan „hazamentek“, de a még közöttünk élők nagy izgalommal várták az újabb mérföldkövet. Egyrészt tehát visszatekintés, hálaadás, 125 éves jubileum volt ezen az ünnepen. Másrészt azonban régi vágyuk is valóra vált az érszöllői testvéreknek: lelkipásztor beiktatásra is sor került. Aztán az is öröm, hogy a lelkipásztornak volt hova költöznie, mert szorgalmas munkával őszre lakhatóvá tették a tavasszal még csak „pirosban“ álló szolgálati lakást.

– Kik voltak az ünnepély igehirdetői és milyen volt a részvétel?

– Délelőtt és délután több lelkipásztor is szolgált igei üzenettel: Kelemen Sándor, Kiss Zoltán, Péter István, Bándi Sándor, Gergely István, Gál Győző, Papp László, Módi Miklós, Budai Lajos és Veress Efraim. Vendégekkel együtt kb. 400-450 főt tett ki az ünnepelő sokaság, akik a szomszédos körzetekből, határon túlról és még a Székelyföldről is eljöttek velünk együtt ünnepelni.

– Hogyan és ki(k) által alakult a gyülekezet, mi jellemezte a főbb vonulatokat?

– A pontosságért a Krónikából idézek. Több mint százhuszonöt éve annak, hogy Gólya Imre az Érszöllős területén levő

uradalmi birtok főügyvezetője alkalmazta a Földesről idekerült Török Antalt, aki már ismerte Jézus Krisztust és örömmel volt kész bizonyosságot tenni róla, nemcsak a Gólya családnak, hanem azoknak is, akik napszamosokként dolgoztak nála. Mivel ezek közül többen befogadták az akkor még kevésbé ismert új hitet, Török Antal felvette a kapcsolatot Kornya Mihállyal, aki a legközelebbi bemenítés alkalmával aláírta azt a tíz érszöllői személyt, akik megalakították az Érszöllői Baptista Gyülekezetet. A missziót nagyban elősegítette, hogy a faluból a tekintélyesebbek lettek az első hívők, akik nem szégyelltek beszélni hitükről és az evangéliumról a náluk szolgáló kétkezi munkásoknak sem. Ezek közül Gólya Imrén kívül megemlíthetjük még Szabó Sámuel községi bírót, aki a falu tanácsában is benne volt. Ezen testvéreink munkája nyomán már 1883-tól évente bemenítések voltak, 1899-ben már hatvan tagja van a gyülekezetnek. Az első baptisták között megemlíthetjük még Bányai Sándor, Hiri Zsuzsanna, Kecsei Ida, Lukács György, Pápai Balázs, Pápai Erzsébet, Szabó János, Kis Károly, Szűz József, Hiri József, Bihari Sándor, Bihari Lajos, Gál Mihály neveit is. Kornya Mihály örömmel látogatta az új közösséget, amely hamarosan missziós központtá lett. Akik megtértek és bemenítkeztek Kornya Mihály testvérrel együtt vitték az örömhírt a közeli falvakba és a Szilágyságba.

1893-ban Broda Ferenc Kémerre költözött, és nagyban hozzájárult az ottani baptista misszióhoz és a gyülekezet megalakulásához. A Szabó Sámuel háza hamarosan kicsinek bizonyult, aminél fogva imaházat építenek a testvérek, ami 1912-ben kerül megnyitásra.

A rohamosan gyarapodó gyülekezetet a következő évtizedekben Szabó Sándor, Szilágyi Gábor, Sámsoni István, Kerekes Bálint, Szabó László, Gombos Miklós, Balla Dávid és Bodor Sándor lelkipásztorok látogatták.

– Hol szolgált a testvér korábban?

– 1997 márciusában avattak lelkipásztorrá a székelyföldi Homoródszentmártonban, és öt áldott évet töltöttem ott abban a körzetben. Ezután Barótra a szülővárosomba vezetett az Úr és ott is öt gyönyörű évet tölthettem a Mester szolgálatában. Tehát 10 évnyi székelyföldi szolgálat után jöttem az Úr szavára ide a Partiumba.

– Miben más a „nyugati végeken“?

– Hát ez jó kérdés... sokat gondolkodtam rajta, de eddig még nem fogalmaztam meg magamnak írásban. Mindenképpen érezni a környezetváltást, kezdve az éghajlattól, a természetén át egészen az emberi sajátosságokig. A Székelyföldnek van egyfajta „feelingje“ (életérzés) ami nagyon sajátos, ott kell élni, hogy ezt valaki megérezze. Én azt gondolom, hogy a táj, a történelmi hagyományok és az emberi-közösségi értékek mentén kel életre ez az érzés az ott élőkben. Ezért is volt nehéz onnan eljönni, de most már itt kell az Úrért akár meg is halni. A székelyföldön nagyon szép a táj, de nagyon fáradtságos munkával lehet a földet termőre bírni. Errefelé pedig jó fekete zsíros földek vannak, amit öröm művelni. Ezt tudom mondani a lelki munka szempontjából is, kb. ennyire más itt az Érmelléken, a Partiumban szolgálni az Urat.

– Hányan érkeztek Szöllőse?

– Tetszett az Úrnak és nekem sem volt ellenemre, hogy csupa nővel vegyen körül engem. Márta, Mirjám, Judit, Jémína-Hargita és Napsugár-Tirza jelentik nekem a családot. Feleségem és négy lányom már ránézésre is az Úrnak hozzám való kegyelméről beszél. Amikor a családomról kezdenek kérdezni, ezt mindig elmondom, mert nagy hála van a szívemben értük és így adom az Úrnak a dicsőséget. Visszatérve tehát a kérdéshez, hatan jöttünk ide, de ha innen menni kellene, már egyel nagyobb számot mondanék, ugyanis jön az ötödik gyerekünk.

* A szöllői gyülekezetnek ma 85 tagja van, tudtuk meg *iff. Hiri János* előjáró testvértől; a gyerekek és hozzátartozók száma 38, az énekkarnak 34 tagja van, a pengetőszenekarnak 14. A gyülekezet a következő helységeken segíti a missziót: Kéc (magyar és roma gyülekezet), Tasnád és Szilágypér.

Kérdezett: **Sz. L.**

Veress Efraim lelkipásztor és családja a beiktató ünnepélyen.

Bemerítések

Nagybánya

2007. szeptember 9-én Nagybányán nagy öröm volt a gyülekezetben, amikor négy lélek találta meg az Urat és követte Őt a hullámsírba is. Két fiatal, a gyülekezett szülöttje, és két idős öltött fehér ruhát. A képen balról jobbra: Kovács József lelkipásztor, Kocsis János, Székely Ilona, Balla Helga, Balla Kinga és Gergely István lelkipásztor.

Nagybányán a víz újból megmozdult 2008. január 13-án, amikor egy házaspár, Süveg Miklós és Irénke csatlakozott a gyülekezethez, megvallva az Úr Jézus Krisztust a bemerítés vizében.

Koltó

Hosszabb idő után újból bemerítés volt Koltón 2007 június 24-én. Két fiatal vallotta meg az Úr Jézusba vetett hitét és követte őt a hullámsírba. Ezen a verőfényes vasárnapon az ígét Bodor Sándor hirdette. A képen balról jobbra: Bodor Sándor lp., Szőlősi Melánia, Dumitras Klaudia és Kovács József lp.

Nagyvárad - roma gyülekezet

Folyó év január 20-án megtörtént az első bemerítés a Nagyvárad-i roma gyülekezet új imaházában. A tíz fehér ruhást Kajca János lp. merítette alá, ígét hirdetett Simon József lp (Lk

14:16-24). A fotón balról jobbra: Rézműves Kerezsi József, Varga Tünde, Kabodi Hajnal, Simon József és Kajca János lelkipásztorok, Potyók Erzsébet, Vajna Gyöngyi, Vajna Máriusz, Lázár Magda, Lázár Károly.

Hirdetés

Van-e már olyan könyved, amely a keresztyén élet alapkérdéseiről egyszerűen, gyakorlatiasan és könnyen átlátható és érthető rendszerbefoglalással ad eligazítást? Olyan könyved, amely a Biblia tanítására, az Ige üzenetére világos rálátást ad? Többek között a Nyári István „FEDETLEN ARCCAL” című könyve nyújthat ebben nagy segítséget. Azokat az igei igazságokat törekszik közel hozni, és érthetővé tenni a számodra, amelyek megismerése által helyes állásfoglalásra juthatsz az élet alapkérdéseivel szemben, és ily módon segítséget kaphatsz a helyes életkezeltésre is. A Bibliában megjelenő

témákat összevonja, egységesen érthetővé teszi és értelmezi a mai élet nyelvén, a mai keresztyéneknek, teljesen mentesen minden tévtanítástól és mellébeszéléstől. A könyvet, jellegzetes témafeldolgozása kapcsán, ajánljuk úgy kezdő, mint tapasztalt hívőknek, fiataloknak és időseknek, de vezetőknek, tanítóknak és igehirdetőknek is egyaránt. A könyv végén található háromszáz kérdés és a megrendelhető tesztek lehetőséget nyújtanak a csoportos foglalkozásra is.

Nyári István Irma (a kiadó, Magyarország)

*20 lejes árban a könyv megtalálható a Szövetségnél

Megtérésem története

A „Sófár hangja“ című költeményt megtérésem idején írtam 2007. augusztusában. Versemben a Sófár a Szentlélek hangját szimbolizálja. Az a kürt kosszarvból készült és a legenda szerint az első két darabot Ábrahám készítette annak a kosznak a szarvából, amelyet Izsák helyett áldozott fel a Mórija hegyén.

Hársfalvi István a nevem, egy jó nikodémusi korban tértem meg, mert 57 éves vagyok, Mezőpetriben születtem, Szatmár megyében.

Első gyermekkori elmélkedéseimben a bűn körüli gondolatok jelennek meg: miért is van a bűn a világon? Nem lenne elég csak a jó, az erény? Minek a jó és a rossz cselekedet? Minden érzékelhető dolgot lehet bűnként és lehet erényként megélni attól függően hogy milyen a mérték és milyen a gondolati háttér...?

Ifjúságomban az igazság kérdése állt érdeklődésem központjában: történelmi, társadalmi és végül a vallási, ti. a hitbeli igazság. Az első kettőn elég könnyen eligazodtam, de a harmadik igen nagy fejtörést okozott, mert hiányzott az alapokmány: a Biblia. Római katolikus lévén a helyi ifjú lelkésztől kértem az alapokmányt, de az nem adta ide. Adott valami tanulmányt „Útkeresés“ címen, melyben a keresztyén élet elemeit filozófiai alapokon próbálja elfogadtatni a szerző, melyek szép eszmék, de a bűnök megmaradnak és tovább élnek mellettük. Ilyeneket már az apostoli atyák kora után behoztak az egyházba az apologeták (140-170). Végül a tévelygő Jehova tanútól sikerült vásárolni egy Bibliát, így az érettségi után már olvashattam a Szentírást én is (Milyen jó azoknak, akik nem csak az Ezer egy éjszakát olvassák gyermekkorukban!). Isten gondoskodott rólam is. Álomban szólt hozzám az Úr:

„Amikor én a földön jártam. mindazok a dolgok nem úgy voltak“ – mondotta tűzjelenségből szólva, mely tűz perzselte orcámat, hangja a tenger morajlásának fenségében szólt. Milyen dolgok? Hát, amit a Jehova tanúinak irományaiban olvastam és az Útkeresésben. De mármost itt a Biblia. Persze az évek mentek. Időközben a Trans World Radio adásaiban alapos prédikációkat hallgattam, melyekből fogalmat alkottam, hogyan is értendő a Szentírás.

A világ vonzata azonban hatalmas volt, s mint mindig: két világ közt éltem évtizedeken át, melynek romboló hatása szinte betegségbe ment át. Különösen amikor a törvény bűvöletébe estem az adventista irányzat hatása alatt, amitől igen nehezen szabadultam meg. Majdnem az életembe került, mert azt tudatosította bennem a Gonosz, hogy nincs számomra kegyelem.

Aztán újra kezdte az Úr bennem az építkezést. Egy újabb álomban az Úr a

A SÓFÁR HANGJA

*Ma a sófár hangja szól,
És a lelkemből dalol.*

*Várom, szeretem a hangját,
Szentlélek szava hatja át.*

*Jézust kiáltja, dicséri Őt
A Megmentőt.*

*Ki bűnöm keresztre vitte fel,
Megáldott új, tiszta étellel.*

*Szívemből köszönöm, örök a hála,
Istennek Fia, dicsőség királya.*

*Bizony most harc van,
A gonosz bánja, hogy
megszabadult egyik rabszolgája...*

*De a Sófár hangja felsüvít: ember,
harcolni kell itt!*

A Lélek mindenre megtanít.

kereszt felé tartott, hogy megfeszítsék és mintha nekem is vele kellett volna tartanom... Most már tudtam, hogy a döntés a hitre jutás mellett megérkezett. Az ember teljes akarati, lelki, szívbéli és erőbeni hozzáállása párosul Isten kegyelmi akaratával, melyet szeretettel közöl a hit ajándéka révén.

Értelmileg készen jöttem el a helyi baptista gyülekezetbe, megértvén az egyetemes egyháztörténetből, hogy ez a kálvini vonalú neoprotestáns felekezet helyes úton jár. A gyülekezet lelkészeinek, Vékás Zoltánnak és Szűcs Sándornak az igehirdetése nagy meggyőző erővel bírtak. Meg kellett értenem, hogy a keresztség szükséges volt, hogy Isten tisztának lásson engem is Jézus áldozata révén. Az aratási ünnep vendég prédikátorának beszéde mély benyomást tett rám: „véget kell vetni a kettős világnak“.

Istené akarok lenni, mert Ő kezdettől szeret engem kimondhatatlan szeretettel. A velem egykorú Vékás testvért kérdeztem: van-e üdvössége? Igennel felelt, arra vágytam és is, hogy bírjam ugyanezt. Bűnvallást tettem Isten előtt, megtértem, személyes kapcsolatba kerültem a Főpappal Jézussal, Isten Fiával, aki emberként győzött az ösellenség felett és legyőzte a halált. Lényeges volt a Szűcs testvér egyik beszéde, miszerint a Szentlélek az Úr szócsöve és az egész megtérésben és újjászületésben részt vesz, nincs külön lélekkeresztség.

S áradt a szeretet: 2007. december 9-én alámerítkeztem, szívemben, lelkemben béke van. Kiálthatom: Abbá Atyám, hatalmasan megajándékozva az örök élet reménységével.

Kívánom, bárki olvassa e sorokat, térjen meg és legyen testvérem az Úr Jézus Krisztusban!

HÁRSFALVI ISTVÁN
Szatmárnémeti

Bemerítés Szatmárnémetiben

2007 december 6-9 között evangélizációs alkalmaink voltak Szatmárnémetiben. 6-án este Borzási Pál szilágykrasznai (Róm 5:1-11), péntek este Veress Efraim érszöllősi (Mt 22:1-14), szombaton és vasárnap Kulcsár Tibor budafoki lelkipásztor hirdette Isten ígétét. Szombat este Dán 3:1-30 és Dán 4:1-3, vasárnap délelőtt az ApCsel 9. délután a Mt 25:14-30 alapján hangzott a megtérésre hívó szó. A vasárnap délelőtti istentisztelet keretében újszövetségi bemerítés volt, a második 2007-ben. Imára buzdított Fekete Csaba hadadnádásdi lelkipásztor és Katócz Tibor, a helyi gyülekezet tagja. Együtt örülhettünk a két fehér ruhással, Kondics Évával és Hársfalvi Istvánnal, akik több évi keresés után találták meg lelkük békességét az Úr Jézus Krisztusban. Pálhoz hasonlóan fordulat történt életükben és átadták életüket az Úr Jézusnak. Buzdítás volt az újabb odaszánásra azok felé is, akik évek óta az Úrral járnak.

A bemerítést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte, a kézzátételnél Szűcs Sándor és Vékás Zoltán lelkipásztor imádkozott. Kívánjuk, hogy az új tagok hűségesek legyenek végig, velünk együtt.

„A leírt szó azért jó...”

Az *Igazgyöngyök* írójának fia, **Andy Paine** volt a vendégünk.

Előző években az író, **Maurice Paine** (ejtsd: Morisz Péjn) jött el meglátogatni az *Igazgyöngyök* kiadóját. Most fia és menyje érkezett egy háromnapos látogatásra. Március 7-én az ITM-Románia nagyváradi székhelyén sikerült velük beszélgetni.

Andy (ejtsd: Endi) korábban a Fiatalok Krisztusért szervezetnél és a Szentírás Szövetségnél dolgozott, most a The Damascus Trust-misszió igazgatója. Megjelenése, magas termete, kedves humora a „megszólalásig” hasonlít az édesapjához.

- Hogy van Maurice bácsi?

- Köszönöm, nagyon jól, és üdvözl mindazokat, akik ismerik őt. Nagyon örült, amikor korábban itt járhatott és mintegy szembesült a sok éves angliai munkájának a gyümölcseivel.

- Folytatja-e még az írást?

- Igen, persze, minden nap ír, programot készít saját magának, amihez aztán nagyon szigorúan ragaszkodik, hogy minél több kis részt megírjon a bibliatanulmányokból és áhítatokból.

- Igaz-e, hogy újabban együtt írják az *Igazgyöngyöket*?

- Igen, így van (elneveti magát). Ő nagyon kedves volt irányomban és azt mondta: „legyen neked is lehetőség és írj meg néhány részt”. Olyan ez, mint amikor egy apa bátorítja a fiát.

- Mivel foglalkozik?

- A munka, amiért felelős vagyok a The Damascus Trust (A damaszkuszi reménység). Ez a szervezet Angliában és a határain túl is bátorítja és támogatja a gyülekezeteket az evangélizációban és a tanítványozásban. Nemrég fejlesztettünk ki egy kis missziót Indiában, ahol fiatalokat segítünk az evangélista- és pásztor-képzésben. Egy éves tanulás után küldjük őket az indiai falvakba.

- Mi a célja e rövid látogatásnak?

- Valóban kevés időre jöttünk. Ez alatt találkozunk az itteni munkatársakkal és keressük az újabb lehetőségeket magunk számára, hogyan bátorítsuk és támogassuk az itteni embereket az Isten országának építésében. Talákoztunk egy börtön-misszionáriussal, egy pünkösdista gyülekezet vezetőivel, és Giorgio Adrián testvérrel is tárgyaltunk irat-misszióknak közös dolgairól. Hisszük, hogy az Úr mutat majd olyan utakat, amelyen továbbra együtt dolgozhatunk. És reménykedünk, hogy hamarosan visszatérhetünk.

- Tudjuk, hogy Maurice bácsinak három gyereke van, közülük melyikkel beszélgettünk most?

- A legfiatalabbal (elneveti magát), van egy sokkal okosabb bátyám, és egy sokkal szebb nővérem.

Andy Paine (49) és felesége Liz (47).

- Ha valamit még megosztana az olvasókkal...

- Hány ember olvassa a Szeretet újságot?

- Hát..., 3500 példányban jelentünk meg, tehát hat-, hétezer...

- A leírt szó azért jó, mert újra és újra elolvasható, addig amíg a kimondott szó elszáll, az emberek hamar elfelejtik. A „nyomtatott irományokat”, mint az újságot, meg egy ilyen sárga könyvecskét az ember magával visz, újból és újból belenéz, gondolkodik rajta, és ez nagyon jó.

- Köszönöm a bátorítást és a beszélgetést. Maurice bácsit is köszöntjük sok szeretettel.

- Köszönöm szépen én is, az üdvözlőletet átadom.

Kérdezt: Sz. L.

ARANYMENYEGZŐ

Tóth Gyula és Ilonka 50. házassági évfordulójukat ünnepelték Szilágycsehben. Testvéreink néhány évvel ezelőtt fogadták el Jézust személyes megváltójuknak, és lettek a szilágycsehi alakuló gyülekezet tagjai. Jó volt hálát adni azért, hogy életüket még idejében Istenre bízta. Az Úr szeretete hatja át családi életüket is. A Zsoltárok 50:14-15 igékkel köszöntötte Budai Lajos lelkipásztor, majd következett Gönczi István és a gyülekezet üdvözlője. Isten áldását kívánjuk továbbra is életükre. **B.L.**

„Az álomlátó” – emlékezés Martin Luther Kingre

Negyven éve, hogy 1968. április 4-én, egy bérnyilkos golyója oltotta ki életét. Nobel-békedíjas, amerikai fekete, baptista lelkész, polgárjogi harcos, az utókor így emlékezik Dr. Martin Luther King Jr.-ra.

A feketék egyenjogúságáért folytatott küzdelem 1955. végén Montgomeryben indult, ahol egy fekete varrónőt börtönbe zártak, mert nem adta át a helyét az autóbuszban egy fehér férfinak. A város lelkészei a szállítási vállalat bojkottjára szólították fel a négerket, egy tiltakozó szervezetet is létrehozta, amelynek élére M.L.Kinget, a helyi baptista gyülekezet pásztorát választották. A mozgalom gyorsan terjedt, az alkotmányra hivatkozva békés menetelésekkel és tüntésekkel harcoltak a megkülönböztetések felszámolásáért. Tetőpontját 1963. augusztus 28-án érte el Washingtonban, ekkor mondta el King „Van egy álomom” kezdetű híres beszédét. Rá egy évre megszületett a polgárjogi törvény, amely hatályon kívül helyezte a faji megkülönböztetés minden

formáját. A gyakorlati alkalmazásáért még sok éven át folytatódta a tüntetések. King egy ilyen sztrájk támogatására érkezett Memphisbe. „Láttam az Ígért földjét, lehet, hogy nem jutok veletek oda” – mondotta csupán egy nappal korábban. Azon az estén, amikor egy bérnyilkos golyója eltalálta, a szállásául szolgáló motel erkélyén egy zsoltárról beszélgetett barátjával. Az álma, hogy keresztyénként a feketék társadalmi-gazdasági helyzetén javítson, az életébe került.

11

Nincsenek hozzászokva a bibliaolvasáshoz

A cím nem értékítélet, hanem jelezése annak, hogy az anyagi nélkülözések mellé a lelkiek is odasorolandók; más-különb az afrikai fiatalok is nagyon fogékonyak.

Imaházban: földön, kavicson

December 2. Nairobi közelében, Ruaka nevű településen meglátogattuk a Koinonia baptista gyülekezetet, ahol barátom, Bernárd Kabaru a lelkipásztor. Az imaház nagyon egyszerű épület, ondulált pléből vannak az oldalfalai és

reket a vásárlásra, az árverezés egy órán át tartott.

„Nagy” ünnep volt

December 3-8. Elkezdődött az imaháznál a bibliahét. Mintegy 120 gyerek és fiatal jelent meg és napról napra növekedett a létszámuk, a hét végére már körülbelül 250-en voltak. Délelőttönként tartottak az előadások, én az egyik kis szobában voltam a fiatalokkal. Zsúfolásig tele volt, nekem már csak az ajtóban jutott hely. Igazából nincs is ajtó, csak a nyílása, ott

Mindig együtt ebédeltünk-rizs, káposzta és lencse főzelék, minden nap. Nagy ünnep volt az egész héten a résztvevőknek, hisz volt mindennap mit enni!

Családlátogatások

Délutánonként családlátogatás volt a nyomornegyedben, innen is jöttek gyerekek és fiatalok.

választja el. A konyha abból áll, hogy néhány edény van a földön. A szomszéd gyerekek is bejöttek, mi is leültünk, ahova lehetett, és beszélgettünk. Az anyuka hívó, két gyermeke van, a férje otthagyt a nyolc hónapja... Valamennyi ismerkedés és beszélgetés után megkérdeztem, hogy imádkozhatunk-e értük.

Elmondta, hogy milyen imatémája van, főleg a férje visszatérése. Ezután imádkoztunk érte, majd a gyerekekért külön.

Egy másik lakásba is bementünk az udvaron, ez az előbbinek a fele volt, ha négyen bementünk, akkor már

senki másnak nem volt helye. Mi is csak álltunk egymás mellett, a lepedő mögötti rész olyan szűk volt, hogy éppen csak egy ágy lehetett ott.

Volt eset, hogy egy másik faluba mentünk családlátogatásba, kocsival vittek el egy darabig, azután meg gyalog. A terv az volt, hogy négy családhoz menjek, de végül öt családhoz sikerült bemenni. A szomszédok is be akartak hívni, bár sem a felnőttek, sem a gyerekek nem tartoznak a gyülekezethez, és nem is voltak ezen a héten az imaháznál. Viszont a fehérember (mzungu) érdekességnek számít, soha nem járt náluk még. Sikerült elbeszélgetni velük, még nincsenek megtérve, de megengedték, hogy imádkozzunk értük.

A Koinonia gyülekezet vasárnap

a teteje is. Belül nincs plafon, látszik a tető, és ablakok sincsenek az épületen, a tetőn átszűrődő fény adja a világítást. Nincs padló, csak föld és kavics.

Az istentisztelet 10-kor kezdődött, néhány énekkel, imádkozással, majd sokféle hirdetés, és aztán rám került a sor az igehirdetéssel. A szokásos istentisztelet 1-kor fejeződött be imával, Bernárd felhívást intézett megtérésre és megújulásra. Aztán szünet nélkül áttértek egy másik tevékenységre: árverezésre. A fiatalok egy hét múlva mennek táborozni, és ehhez szükségük van pénzre. Több mindent behoztak: főtt tojást, főtt kukoricát, dinnye-szeleteket, banánt, és egy hosszú cukornádat. Bátorították az embe-

álltam a küszöbön, mellettem a fordítóm. Ugyanebben az időpontban az udvaron, egy méterre tőlünk, verseny volt a gyerekek számára, akik torkuk szakadtából kiáltottak, drukoltak a többieknek, úgyhogy én is torkom szakadtából kellett beszéljek, még így is alig hallottam saját magam (nem túlzás!).

Az imaház, szemben a kistermek

Elkísértük a gyerekeket haza, gyalog. Az emberek csodálkozva néztek, mit keres köztük a fehér ember? Nagyon rossz állapotban vannak a házak, a főútról bementünk egy szűk – kb. félméteres síkatoron keresztül egy belső utcára. Itt rengeteg a szemét, és aszfalt nincs, csak föld (vagy sár), a házak falai is nagyon piszkosak. Bementünk egy-egy udvarba, amely legtöbbször csak néhány négyzetméter, és innen lehet bemenni 8-10 lakásba. Az egyik lakás, ahova bementünk, kb. 2x4 méteres volt – ez elég szép nagynak számított. Az előszobakonyha-nappali-fürdőszoba-ebédlő az első részen található meg – ez képezi az egész lakás felét –, a belső szobától a plafonról lecsüngő lepedő

A nyomornegyed utcái

Ez a családlátogatás hosszú gyaloglást igényelt. A mezőn, a tűző napon volt mit menni a kukorica- és banánültetvények közt. Én siettem, a kíséretem alig tudott utánam jönni. Kérdezték is, hogy nem fáradok el, mert úgy tudják, a fehérember csak gépkocsival jár és nincs a gyalogláshoz hozzászokva.

Anthony története

Az egyik fiúnak a történetét írom még le, a neve Anthony, 17 éves, de csak 7.-ik osztályba jár. Árva, és sokáig utca gyerek volt. Aztán a gyülekezetbeliek rátaláltak és elkezdtek foglalkozni a sorsával. Jelenleg egy lakása van, akkora, mint egy szokásos gépkocsi szélessége és hosszúsága, és hárman laknak benne: Anthony és másik két fiú, az egyik 12 éves, a másik 10 éves, ők féltestvérek és szintén árvák. A lakást a gyülekezet hozta össze nekik, és egy külföldi gyülekezet bekapcsolódott, hogy legyen

Anthony a fiúk közül a bal oldali

megélhetésük, amennyire csak lehet. A Koinonia gyülekezet „monitorizálja” őket, vagyis adagolja nekik a szükséges élelmet, vagy pénzt, amennyi éppen kell. Anthony az, aki a két fiúra is vigyáz, ők hárman vezetik a háztartást, mindent rendeznek. A kis szobában van három vékony matrac, amit nappal felállítanak és nekitámasztanak a falhoz, este pedig leteszik és már megvan az ágy. A konyha annyiból áll, hogy van egy kis tűzhely a földön, akkora, mint egy egykarikás rezsó, ezen főznek a fiúk maguknak. Járnak imaházba. Egyik alkalommal, amikor befejeztem a tanítást, Anthony jelentkezett önkéntesként, hogy imádkozik hangosan. Örültem neki. Látható volt, hogy egy

Sorállás ebédért a bibliahétén

reménytelen utcagyerek miként kezd kibontakozni lelkileg, és ha tovább foglalkoznak vele, van kilátás a jobb helyzetre.

Sok helyen van úgy, hogy az anyuka egyedül neveli a gyerekeit, a férj elmegy hazulról, hónapokig nem lehet tudni, merre kószál... ha egyáltalán visszajön.

Bemerítési ünnepély

December 9. Ezen a vasárnapon bemerítési ünnepély volt a Koinonia gyülekezetben. Az istentisztelet végén Bernárd előre hívta azokat, akik bemerítkeznek, összesen 15-en voltak, a fiataloknál a szülők is előre jöttek. Mindenki röviden biznyságot tett, majd imádkoztunk értük. Utána elindultunk a vízhez, a bemerítésre. A folyó kicsi volt, körülötte sás, még derékig sem ért, de a célnak megfelelt. Volt aki egy kicsit tartott attól, hogy krokodilok is jöhetnek a keresztségre, de piócákon kívül más állat nem volt ott.

Egy másik érdekes szokást vettem észre, amikor valaki bemutatkozik a gyülekezetben,

Bemerítés

előbb azt mondja, hogy „Bwana sifiwe”, vagyis Dicsőség az Úrnak. Erre a válasz: Ámen. A bemutatkozás következő mondatában az illető elmondja, hogy újjászületett vagy megváltást nyert. Ha valaki nem mondja a bemutatkozásnál, hogy újjászületett, vagy nem válaszol Ámen-nel a kezdő mondatra, akkor ebből lehet tudni, hogy még nincs megtérve. Úgy gondolom, ez nagyon hasznos biznyságtételként is, de azért is, mert rögtön tudja az ember, hogy akivel megismerkedett megtért vagy még nem.

Az utolsó konferencia

December 12-13. Ezekre a napokra részt vehettem egy ifjúsági vezetői konferencián Nyeri-ben. Egy iskolát béreltek ki ehhez, mert nincs olyan imaházuk, ahol nagy létszámú lehetne előadást is tartani és szállást is biztosítani. Első este, amikor megérkeztünk, egy teremben körülbelül háromszáz fiatal volt zsúfolódva. Nagyon megkapó volt az éneklés (hangszer nélkül), egy lány vezette, de nem arccal a fiatalok felé, hanem a fal felé, tényleg Istenre összpontosítva. Bernárd prédikált, szokás szerint vegyítve a kikuyu nyelvet a swahilivel és az angollal. Ha angolul vagy swahili-n mondott valamit, azt még többnyire értettem, de a saját törzsének a nyelvét még nem

ismerem, csak néhány szót.

Más konferenciához hasonlóan itt is a résztvevők a földön alszanak, némi matracon. Az ébresztő 5-kor van, hogy 6-ig mindenki elrendezze magát! Erről eszembe jutott, amikor az otthoni fiatalok alkudoznak a táborban, hogy az ébresztőt tegyék át „hajnali” fél nyolcra!

Másnap egész nap előadások voltak reggeltől délutánig. A fiatalok fogékonyak, nagy szükség van arra, hogy a bibliaolvasmányozás és a bibliaolvasás terén többre jussanak, mert nincsenek hozzászokva a bibliaolvasáshoz.

Indulás haza

Ezzel a konferenciával befejeződött az afrikai utam, mert másnap reggel indultam haza. Hálás vagyok Istennek ezért az útazásért, a gondviselésért, az áldásokért és az elhintett magvakért!

*Szerk. megj.: „Az éhező kenyai gyermekek segélyezésére az ITM-Alapítványnál egy külön bankszámlát indítottunk” – írta a Szeretet előző számában Giorgiov Adrián. Azok, akik szeretnének a programba bekapcsolódni (akár kisebb összegekkel is) érdeklődjenek testvéreinknél:

Giorgiov Adrián
vagy **Giorgiov Ruth**

Cím: Str. Albacului nr. 12,
Oradea 410080

Tel. 0749-271864; 0749-271865;

0770-119276; 0770- 514302.

E-mail: adriang777@gmail.com

Akik hazamentek

Február 22-én Homoródszentmártonban helyeztük örök nyugalomra **Jancsika Juliánna** testvérnőt. Életének 91. évében, hosszas betegség után visszaadta lelkét teremtőjének. Testvérnőnk, amíg ereje tartott, szereteteiért, embertársaiért önfeláldozó volt. Gyengesége ellenére is jó reménységgel és örömmel tett bizonyosságot hitéről azoknak, akik meglátogatták. A székelyudvarhelyi református ravatalozóban az Apcsel 9:36-43 alapján Simon András hirdetett ígét. A homoródszentmártoni temetőkertben Boros Róbert tv. A Jel 21:1-6-ból szólt a mennyei Jeruzsálemről. Adorjáni László kolozsvári református lelkész, a család hozzátartozójaként a Róm 8:29-30 igék alapján emlékezett Juli mamáról, akiben sokszor látta kiábrázolódni Krisztus képét. Szolgált a fuvószeneke, a család részéről egy énekcsoport és közösen is énekeltünk. Az Úr áldja meg a gyászoló családot, hogy követhessék testvérnőnk hitét. **Simon András**

Mély fájdalommal a szívünkben kísértük utolsó útjára 2007. december 9-én Kémeren **Bálint Mihályné**, született Szekrényes Erzsébet testvérnőnk, akit az Úr közel 73 évvel, ebben 53 házasság évvel, 3 gyermekkel és 8 unokával valamint 2 dédunokával ajándékozott meg. Az ébredéskor fiatalon fogadta el az Urat, akit végig hűségesen szolgált. Advent idején a gyülekezetben arra kérte az Urat, hogy készítse el a vele való nagy találkozásra és néhány nap múlva az Úr haza is szólította. Betegsége és fizikai gyengesége ellenére aznap is dolgozott, ahogy egész életén át fáradtságot nem ismerve küzdött családjáért. A gyászistentiszteleten Pardi Félix helyi lelkipásztor tv. a Zsid 11:13-16 alapján hirdette Isten vigasztaló üzenetét, Szekrényes Pál lp. tv. a Jn 14:1 és a 2Móz 5:1 szerint figyelmeztetett, hogy ne nyugtalankodjunk, mert örökkévaló házunk van a mennyben. János Imre gyülekezeti elöljáró a Mt 24:37 alapján intette a végtisztességet tevő gyülekezetet; a helyi gyülekezet ének- és fuvószeneke dicsőítette az Urat. Az Úr vigasztalja az özvegyen maradt férjet és családját. A viszontlátás reményében őrizzük áldott emlékét. **Bálint Gyula, Zilah**

Kulcsár Sándor (1931–2007) Istentől kapott éveinek száma: 76. Házak jelzik, hogy élt ezen a földön, amiket tervezett, épített, szigorúan és pontosan, hogy hiba rajta ne legyen. Isten megengedte, hogy családjá szívében sok csodálatos emlék maradjon meg. 2004. júliusában mutatkoztak betegségének első jelei, szívproblémák miatt a rák nem volt műthető. Gyógyulásért imádkozott az egész család, majd megértettük a jelek nyomán, Isten akarata más, de azért csak kérhettünk valamit: „Uram add, hogy édesapánk e földről elkészülve távozhasson, békességet találva nálad!”

Három éven át vezetett Isten a nem könnyű úton. A fájdalmak, szenvedések során elmondhatjuk: „Ha nem a te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elveszttem volna az én nyomorúságomban” (Zsolt 119:92). Betegségét csendben viselte, ereje napról napra fogyott, de nem szűnt meg Istent dicsérni, csengő hangjával egyre többet énekelt a mennyországról, tudta hogy nincs sok idő hátra, elbúcsúzott a családtól, ismerősektől, szívében békesség volt – Isten meghallgatta az imánkat. „Édesapánk

a mennyországba ment!” Földi maradványai a Krasznahorvati temetőbe lett elhelyezve, a viszontlátás reményében búcsúztunk tőle. **A család.**

Nagybaconban 2007. szept. 4-én kísérték utolsó földi útjára **id. Kóródi József** testvért, akit az Úr életének 77., boldog házasságának 51. évében rövid betegség után szólított magához. Már fiatal korában megtért és élete végéig hűséggel szolgált az Úrnak. Szolgálatkészsége, mosolygós, tiszta szeretete felejthetetlen marad a gyülekezetnek, családjának és mindazoknak, akik ismerték. Isten nem adott neki saját gyermeket, de a gyermekekhez való ragaszkodása arra készítette, hogy egy árván maradt kislányt örökbe fogadjon, akik Isten félelmében neveltek feleségével együtt, békességes családi körben. A gyászistentiszteleten Veress Efraim lelkipásztor hirdette az ígét a Jn 12,24 alapján és a baróti gyülekezet énekkara szolgált. **Borzási Gyula**

Nagybaconban, 2008. január 20-án volt **id. Veress Ferenc** testvér temetése, akit az Úr 85 kegyelmi évvel ajándékozott meg. Testvérünk 56 éven át hűséggel szolgált a nagybaconi baptista gyülekezetben, amelynek oszlopos tagja és elöljárója volt. Szolgáló élete példakép marad a gyülekezet és a körzet számára. Az ígét ifj. Veress Ernő lelkipásztor hirdette az 1Kor 13,13 alapján. **B.GY.**

Baróton 2007. november 20-án temettük **Bogdán Editkét**, aki 11 évi betegség után váratlanul elhunyt. 42 évet élt. Az ígét Borzási Gyula lelkipásztor a Róm 6,23 alapján és Cséki Barna diakónus Jn 5, 24-26 alapján hirdette. A baróti gyülekezet énekkara szép szolgálatot végezett a vigasztaló és hitvalló szép énekekkel. **B.GY.**

Püsök Ilonka testvérnő életének 71. évében távozott a földi létből az örök hazába. Testvérnőnk hűséges tagja volt a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetnek. Nagyon szerette a lelki énekeket hallgatni és énekelni is. Temetése január 18-án volt a családi háztól. Igével szolgáltak Budai Lajos és Bándi Sándor lelkipásztorok a Jób könyve 19:25-26 versei alapján. A zenekar szolgálata is segített az emlékezésben. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. **ifj. Bálint Gyula**

Özv. **Lakatos Máriát**, aki 77 évet kapott az Úrtól, 2007. szeptember 1-én temettük Székelyhídon. Testvérnőnk korábban ebben a helységben élt, de az utolsó éveit Hegyközsáldobágyon töltötte és annak a gyülekezetnek volt a tagja. A temetésen Papp Dezső lelkipásztor szolgált (Lk 10:38-41 - „Mária a jobb részt választotta”) és Balla Frigyes (Préd 12:9). Az elhunyt két fiának (Károly - Biharpuspöki és Zoltán - USA) és családjáiknak az Úr vigasztalását kívánjuk. **P.D.**

Gyászjelentések Szatmárnémetiből

2007. október 21-én kísértük földi életének utolsó útjára **Sipos Ágnes** testvérnőt, aki hosszan tartó, türelmes betegség után költözött el 57 éves korában, 10 éve követte Urát a bemerítésben is. A gyászistentiszteleten hangzott a

A női körök világimnapjai gyűjtései

Hálás szívvel és örömmel közöljük azon női körök névsoráról és a beküldött összegről szóló listát, ami a 2007. novemberi imnapjai gyűjtést tartalmazza.

Diószeg - 100 lej, Biharpuszpöki körzet - 400 lej, Sepsiszentgyörgy - 134 lej, Csernáton és Kézdivásárhely - 146 lej, Sepsibüksád és Mikóújfal - 32 lej, Nagyvárada 1. számú Gyűl. - 500 lej, Zilah - 200 lej, Brassó - 100 lej, Egrespatak - 130 lej, Szilágyszentkirály - 90 lej, Ardó - 100 lej, Görcsön - 30 lej, Mezőterem - 50 lej, Ákos - 100 lej, Ávasújváros - 101 lej, Kőszegremete - 86 lej, Szatmárnémeti - 599 lej és 50 EUR, Szalonta és körzete - 150 lej, Szilágybagos - 250 lej, Bihar és Paptamási - 200 lej, Nagyvárada Betlehem Gyűl. - 100 lej, Köröstárkány - 600 lej, Lupény - 109 lej, Magyarremete - 85 lej, Torda - 40 lej, Kémer és Lecsmer - 450 lej, Beszterce - 75 lej, Újös - 50 lej, Margitta - 215 lej és 50 EUR, Nagybánya és körzete - 640 lej, Érszöllös - 186 lej, Nagyvárada Rogériusi Gyűl. - 160 lej, Nagyfalu - 160 lej, Fugyi - 120 lej, Fenes - 100 lej, Arad I. - 150 lej, Temesvár - 200 lej, Homoródszentmárton - 50 lej, Ürmös - 65 lej, Székelyudvarhely és Szentegyháza - 150 lej, Berettyószéplak - 100 lej, Szilágypercesen - 500 lej, Érmihályfalva - 110 lej, Belényes - 200 lej, Marosvásárhely - 120 lej, Szilágyballa - 200 lej, Kolozsvár - 250 lej, Gálospetri - 180 lej, Hadadnásd - 100 lej.

Hálát adunk Istennek, hogy adományainkkal is kifejezhetjük a Krisztusba vetett hitünket és a más országban élő hívők iránti szeretetünket. Az EBWU vezetősége is köszönetét fejezte ki, amiért közösséget vállaltunk a nyomorúságban levőkkel.

Hisszük, hogy a mi Istenünk be fogja tölteni a mi szükségleteinket, amennyiben gazdagon megteremjük az igazság gyümölcseit (Fil 1:9-11).

A Nőszövetség pénztárosa:

SZILÁGYI BORBÁLA (Tel.: 0749-271789)

vigasztalás ígéje, a megtérésre hívó szó, melyet Szűcs Sándor és Vékás Zoltán lelkipásztor hirdetett, majd a bogdándi temetőkerben Fekete Csaba és Vékás Zoltán szölt a nagy számú hallgatósághoz. Alkalmi énekekkel a szatmárnémeti, majd a hadadnásdi énekkar is szolgált, valamint a bogdándi temetőkerben a hadadnásdi fúvóska.

Lévai Juliánna testvérnő 67 évesen költözött el e földi létből, hosszas betegség után. Temetése február 2-án volt Szatmárnémetiben. A kápolnában ígét hirdetett Vékás Zoltán a Lk 16:19-31 alapján, a sírnál a Jn 5:25-30 szerint Szűcs Sándor lelkipásztor. A szatmárnémeti gyülekezet énekkara az alkalomhoz illő énekekkel dicsőítette az Urat.

Ardelean Gizella született Paul Gizella testvérnőnek február 19-én volt a temetése, akit 89 évvel ajándékozott meg Teremtő Ura. Gyermekkorában a brassói imaházba járt szüleivel, de elmaradt az Úrtól. 86 évesen talált haza az Atyai házhoz. Bűnbocsánatot nyert, bemeztítezett, arca kisímult és örömmel, szelíd lélekkel várta a hazahívó szót. A temetési istentiszteleten Vékás Zoltán lelkipásztor hirdette az ígét a Jóba könyve 19:23-27 alapján, a sírkertben Kovács Barna gyülekezeti vén beszélt a mennyei örökségről. A gyülekezet énekkara is hozzájárult a vigasztalás és reménység ígéinek továbbadásához.

Vince Juliánna testvérnő csendeszen költözött el szeretettei közül 43 évesen, súlyos betegség után, amit türelmeszen viselt. Temetése február 22-én volt Szatmárnémetiben. A nagyszámú rokonság mellett, sokan eljöttek sírni a sírókkal, vigasztalódni az ige mellett. Ígét hirdetett Fekete Csaba hadadnásdi lelkipásztor és Vékás Zoltán testvér,

hangsúlyozva: „csendesedjünk el és ismerjük el az Úr tetteit” (Zolt 46,9-12, Zsolt 68,6), mert Ő az özvegyek és árvák atya. Testvérnőnk helye üres, de elkészült a mennyei hely. A sírkertben Szűcs Sándor testvér beszélt a boldog halottakról, akik az Úrban halnak meg. Az ének és fúvóska szívhez szölvő énekekkel dicsőítette az élet és halál Urát.

Gyászjelentések Nagybányáról és Koltórról

2007 október 16.-án kísérté utolsó útjára a koltói gyülekezet **Téglás Imre** testvérét, akit hosszan tartó és fájdalmas betegségéből szölvította haza a Mennyei Atya. Testvérünk türelmeszen viselte fájdalmait és Isten akaratába megnyugodva költözött az örökkévalóságba 80 esztendő korában. A temetés verőfényes őszi napján a nagybányai énekkar szolgált, Isten vigasztaló ígétét pedig, Kovács József lelkipásztor testvér hirdette.

Szabó Ferenc testvérünket 67 éves korába szölvította el az Úr. Temetése 2007 november 5.-én volt Hadadon, amin többen részt vettek a nagybányai testvérek közül is. Szabó testvér, mint a nagybányai gyülekezet tagja, abba reménykedett, hogy hamarosan vissza fog tudni költözni Hadadról Nagybányára. Az Úr azonban felőle jobbról gondoskodott. A temetési istentiszteleten Kovács József lelkipásztor hirdette az ígét.

Hosszas betegség után, január 16-án Nagybányán elhunyt **Bányai Ferenc** életének 67. és özvegyiségének 12. évében. Testvérünk sokat fáradozott a nagybányai gyülekezetben, mint az Úrnak odaszentelet szölgálattevője. Temetésén - január 18-án Kovács József lp. hirdette Isten vigasztaló ígétét.

TEMESVÁR, július 4-6.

Nagyméretű szabadtéri evangélizációra készülünk **FRANKLIN GRAHAMMEL**

A „Billy Graham Evangelizáló Társaság” és a romániai evangéliumi felekezetek közösen szervezik a temesvári „Dan Păltenișanu” stadionban, július 4-6 között, a felnőtteket, fiatalokat és gyermekeket megcélzó, hatalmas méretű szabadtéri evangélizálást.

Franklin Graham (fotó), a jól ismert világhírű amerikai baptista evangélista: Billy Graham 55 éves fia fog ígét hirdetni. Máskülönben ott-hon ő orvosként is segít szenvedő felebarátain. Egy ideig Istentől elszakadtan élt. Az érte mondott imádságok eredményt hoztak.

Az erdélyi magyar baptista gyülekezetek bekapcsolódásában segítséget nyújt majd Hubert Imre, Vass Gergely és Katona János lelkipásztor. Továbbá az érdeklődőknek figyelmé-

be ajánljuk az erre az célra létrehozott honlapot: festivalulsperantei@hope-tm.ro. Ott román nyelvű információk találhatók.

A szeptemberben beindult előkészítés egyik fő feladata a hívők imatámogatásának megszervezése. Ezért minden este 10 órakor a következőkért esdekeljünk a kegyelem trónja előtt:

- legyen valósággá minél több embernél a Fil 3,10,
- Franklin Graham szolgálatairért,
- romániai lelki ébredésért
- a „Reménység Fesztiváljának” odaszánt és egységes előkészítéséért,
- az „András szolgálatának” végzéséért minden hívő által,
- a „Reménység Fesztiváljának” résztvevőire,
- a frissen megtértek lelki és utógondozásáért,
- a stadion technikai előkészítéséért,
- a fesztivál szervező bizottságáért

Felhívjuk kedves testvéreinket, hogy vegyenek részt:

- az imádkozásban,
- az összevont énekarban (előzetes, szakavatott, központilag irányított felkészítés után),
- az önkéntesek munkájában,
- hívják meg a fesztiválra hét ismerőstüket, és a közülük eljövőknek foglaljanak helyet a stadionban,
- támogassák anyagilag a fesztivált,
- vállalják az „András szolgálatot”,
- adják hírül a fesztivált más hívőknek is.

Egyelőre arról értesítettek, hogy minden megjelenőni szándékos közösségnek

saját magának kell autóbust, mikrobust rendelnie. Temesváron felmutatják az így kapott nyugtát a gazdasági szervezőknek és az első nap 60%-os, a második nap 40%-os, a harmadik nap pedig 30%-os támogatást kapnak az útiköltségük fedezésére. Amely esetben az Úr több szponzort is cselekvésre készítet, akkor nagyobb arányú lesz a megtérítés.

A helyfoglalás a stadionban ingyenes jegyek segítségével fog történni, amit előre megküldenek a helyi szervezőknek az igényléseik alapján.

VASS GERGELY

**FESTIVALUL
SPERANȚEI** cu Franklin Graham

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbsz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szerezet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605